

Barangolások erdőn- mezőn

Erdőn-mezőn vendégségben – e címet viseli a berettyóújfalui Kocsis Csaba legújabb könyve, melyet Budapest után Nagyváradon mutattak be május elején a Tibor Ernő Galériában. Egyúttal megnyitották az alkotó 175. önálló fotó- és fotógrafika-tárlatát, mely ugyancsak ezt a címet kapta. Az eseményt a Festum Varadinum nyitónapján tartották meg.

Kocsis Csaba új könyve önéletrajz fiktív elemekkel tarkítva, egyben szociográfia, ifjúsági regény és tágabb szülőföldje, a bihari és sárréti kistérség szeretetéről, ismeretéről, tiszteletéről tanúskodó vallomás. A kötet a Magyar Napló Kiadó *Magyar mikrokozmosz* elnevezésű sorozatának második darabjaként jelent meg. Kocsis Csaba afféle polihisztor, sokoldalú alkotó, hiszen író, költő, újságíró, népművelő, zeneszerző, énekes, gitáros, fotóművész.

A Kanonok sori pincegalériában megtartott rendezvényen először Tóth István fotóművész (AFIAP), az Euro Foto Art Nemzetközi Egyesület elnöke méltatta a fényképkiallítás anyagát. Szólt a fotóművészet meglehetősen összetett voltáról, mint mondta, a fotográfiák, fotógrafikák másodpercnyi meséket villantanak fel. Szerinte Kocsis Csaba remekül összehoz két művészeti ágat, amelyek kiegészítik egymást. Grafikai hatást visz a fotókba, amivel átalakítja azokat, és új hatásokat hoz létre. E kiállítás témája a természet.

Az alkotó nagy szeretettel mesél szóban és képben egyaránt a természetről, a kelet-magyarországi táj különleges növény- és állatvilágáról, amit egyáltalán nem könnyű ám lefotózni. A tárlat egyébiránt Kocsis Csaba 175. önálló fényképkiallítása.

A kötetről Szűcs László, a Magyar Újságírók Romániai Egyesületének elnöke beszélgetett a szerzővel. A kiállítás jobb megéléséhez érdemes elolvasni a könyvet, a kötetnek pedig méltó kiegészítése a tárlat, hangzott el a beszélgetés kezdetén. A mű főhősét Kerekes Csabának hívják, akit – nem nehéz kitalálni – az író önmagáról mintázott. A szerző picit eltávolította magától a történet szereplőit, akik egyébként valós személyek, ám sok figurát átnevezett, ugyanakkor több epizódhősnek meghagyta az igazi nevét.

Kocsis Csaba mesélt a bihari táj és a Sárrét jellegzetességeiről, gyermekkori emlékekről, a madarokról, a térségben élő emberekről, akikkel összebarátkozott, akiket megszeretett. A történetfűzerről szólván több mindenkiről említést tett. Emberek, akik inspirálták, akiktől sok mindent kapott. A fantasztikus Irmuska tanító néni, a juhász, a solymászfű, akitől rengeteg szakmai segítséget kapott, aki ismeri a madarak gondolatait. Különösen erős hatással volt rá Ványi Róbert és Vona Gabriella, az a pár, amelyik úgy élt künn a természetben, a Sárréten, mint ahogyan maga a szerző is mindig szeretett volna élni. Szomorúsággal tölti el, hogy Robi barátja 41 évesen meghalt, furcsa érzés volt képzeletben újból a birtokon járni-kelni.

Kocsis Csabát mindig is foglalkoztatták ezek a témák, akár írt róluk, akár fényképezett. Egyik-másik történet akár önálló novellaként is elképzelhető. A beszélgetés során érdekes mozzanatok idéződtek fel, szó esett Trabantfestésről, -díszítésről, írók horgászversenyéről, a főhős újságíróvá válásáról, a könyvben föllelhető drámaiságról és kulturális utalásokról.

A szerző megemlítette: a járvány idején, a karanténos időkben a hitvéssével rengeteget kószáltak az általuk oly szeretett vidéken. „A bezártság visszaadta a szabadságunkat.”

Szóba került az is, miszerint a mai ember alig-alig ismeri az erdők-mezők növényeit, állatait. Visszanyerhető-e ez a tudás? Erre a kérdésre az alkotó kifejtette: a fiataloknak szükségük van tapasztalásra. Ezért kellene a jó kalauzok, akik irányítják a gyermekeket és ifjakat. Fontosak a természetvédelmi vetélkedők, műhelymunkák és táborok.

Kocsis Csaba megjegyezte: a természetszeretet mindig is megvolt benne. A terveivel kapcsolatban pedig elmondta: szeretne elkészíteni egy fotóanyagot különféle zsidó emlékekről, emlékhelyekről (Berettyóújfalu, Várad, Temesvár stb.). Érdekes volna egy regényt írni, amelyikbe beépítené a költő, író, műfordító, egykori Bihar vármegyei főlevéltáros, Nadányi Zoltán figuráját. Mindemellett ezentúl is szíves-örömmel ír gyermekverseket.

Tóth Hajnal

KOCSIS CSABA 1959-ben született Berettyóújfaluban. Erdésznek tanult, ám végül tanító lett, de tevékenykedett népművelőként, kulturális menedzserként és újságíróként is. 2014-ig a nagyrábéi Kossuth Lajos Művelődési Ház és Könyvtár igazgatója volt, majd újból a berettyóújfalui közművelődésbe került. Tucatnyi, változatos témájú és műfajú kötet fűződik a nevéhez.